

## U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Tomáše Rychlého, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 7**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 14 C 2/2012, o zaplacení 19 816,50 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Connectel Czech s.r.o.**, se sídlem Sokolovská 325/140, Praha 8, zastoupené Mgr. Vojtěchem Veverkou, advokátem se sídlem nám. Starosty Pavla 40, Kladno, a žalované **Magnolie, spol. s r.o.**, se sídlem Kamenická 672/7, Praha 7, zastoupené Mgr. Petrem Krechlerem, advokátem se sídlem Dušní 906/8, Praha 1,

### t a k t o :

**P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 14 C 2/2012, o zaplacení částky 8 280 Kč s příslušenstvím, **j e s p r á v n í o r g á n.**

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným dne 23. 1. 2019 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), se Český telekomunikační úřad (dále též „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 7 ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 14 C 2/2012 o zaplacení 19 816,50 Kč s příslušenstvím.

[2] Z předloženého soudního spisu a spisu navrhovatele vyplývá, že se žalobkyně návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu, podaným u Obvodního soudu pro Prahu 7 dne 5. 1. 2012, domáhala vůči žalované zaplacení částky 19 816,50 Kč s příslušenstvím a přiznání náhrady nákladů řízení. Žalovanou částku s příslušenstvím požadovala z titulu plnění poskytovaného podle *Smlouvy o zprostředkování ADSL služby* (dále jen „smlouva“), uzavřené mezi ní a žalovanou dne 15. 9. 2008 a za sjednanou cenu podle ceníku žalobkyně. Měsíční cena za poskytnutou službu ADSL komplet 4M ve výši 690 Kč bez DPH (celkem 828 Kč včetně DPH) sestávala ze dvou částí, a to z ceny za Internet 4M ve výši 390 Kč a za pronájem linky ve výši 300 Kč. V této smlouvě se žalobkyně zavázala zprostředkovat

žalované zřízení a poskytnutí datové služby internet ADSL v rozsahu podle specifikace v části H ve spojení s částí L smlouvy, podle nichž se službou ADSL komplet rozumí, že klient (žalovaná) bude mít od poskytovatele (internet) ADSL i telefonní linku. Poskytnuté plnění žalobkyně žalované vyfakturovala, žalovaná však faktury žalobkyni řádně neuhradila a zbývá jí zaplatit 19 816,50 Kč s příslušenstvím (z toho za Internet 4M částka 11 536,50 Kč s příslušenstvím a za pronájem telefonní linky částka 8 280 Kč s příslušenstvím).

[3] Obvodní soud pro Prahu 7 usnesením ze dne 23. 3. 2015, čj. 14 C 2/2012-39, řízení podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), a rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) a o nevrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni (výrok IV.). Vycházel z ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř., § 2 písm. a), § 7, § 64 odst. 1, § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 věty první zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“) a dospěl k závěru, že uplatněný nárok na zaplacení fakturovaných částek za služby elektronických komunikací (internet), které žalobkyně žalované poskytla, je nárokem, o kterém je oprávněn rozhodnout Český telekomunikační úřad, nikoliv soud. Žalobkyně podala proti uvedenému usnesení blanketní odvolání, které však vzala zpět a Městský soud v Praze usnesením ze dne 27. 7. 2015, čj. 90 Co 198/2015- 53, odvolací řízení zastavil.

[4] Navrhovatel však s postupem Obvodního soudu pro Prahu 7 v části týkající se žalované částky ve výši 8 280 Kč, tvořené v součtu cenou za pronájem linky, nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu.

[5] V návrhu uvedl, že Český telekomunikační úřad, odbor pro oblast Praha, vydal usnesení ze dne 7. 3. 2018, čj. ČTÚ-69 017/2015-631/IX. vyř. – DoL, kterým řízení v části návrhu na uložení povinnosti k úhradě ceny ve výši 8 280 Kč s příslušenstvím za položku „pronájem linky“ postupem podle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu odložil s tím, že tato položka není dlužnou cenou za služby elektronických komunikací podle § 64 zákona o elektronických komunikacích (neboť neodpovídá definici služeb podle zákona o elektronických komunikacích), ale cenou za zboží, resp. jiné služby a správnímu orgánu o ní nepřísluší rozhodovat. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně včasný rozklad, o němž dosud nebylo rozhodnuto. K výzvě zvláštního senátu navrhovatel sdělil, že vyčká při rozhodování o rozkladu vydání rozhodnutí zvláštního senátu v nyní projednávané věci. O zbylé části návrhu bylo vydáno rozhodnutí ve věci ze dne 7. 3. 2018, čj. ČTÚ-69 017/2015-631/X. vyř. – DoL, které nabylo právní moci poté, co bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 2. 1. 2019, čj. ČTÚ-26 461/2018-603.

[6] Navrhovatel dále uvedl, že z vyjádření žalobkyně doručeného navrhovateli dne 27. 8. 2017 vyplývá, že cena za poskytnutou službu ADSL komplet ve výši 690 Kč bez DPH je tvořena ze dvou částí, a to z ceny za internet 4M ve výši 390 Kč a za pronájem linky ve výši 300 Kč. Navrhovatel je proto toho názoru, že byť se v této věci jedná o spor vyplývající ze smlouvy uzavřené mezi účastníkem a poskytovatelem služeb elektronických komunikací, není dána jeho pravomoc případ projednat v rozsahu požadované úhrady za

pokračování

pronájem linky, neboť se nejedná o úhradu za službu elektronických komunikací tak, jak je definována ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, ale o nájem věci, tj. běžný soukromoprávní vztah, a proto rozhodování o ceně za pronájem linky přísluší soudu. Poukázal v tomto směru na usnesení zvláštního senátu ze dne 26. 10. 2010, čj. Konf 31/2010-24, nebo ze dne 20. 10. 2015, čj. Konf 18/2015-11.

[7] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[8] Podle § 1 odst. 2 zákona 131/2002 Sb. je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 7 i navrhovatel (co do částky 8 280 Kč s příslušenstvím za pronájem linky), jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

[9] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. 485/2005 Sb. NSS).

[10] Zvláštní senát již v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009-12 (na které správně odkázal i navrhovatel), vysvětlil, že k tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

[11] Zvláštní senát nejprve zkoumal, zda je splněna věcná podmínka založení pravomoci navrhovatele. Ta vychází z druhé věty § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, podle níž *„úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě“*. Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů. Službou elektronických komunikací se podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí *„služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovanými službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.“*

[12] V nyní posuzované věci zůstává spornou otázkou pravomoci rozhodnout o nároku žalobkyně na zaplacení částky 8 280 Kč s příslušenstvím za položku „pronájem linky“, přičemž ve vztahu ke zbývajícím částem žalované částky navrhovatel vydáním vlastního rozhodnutí po rozhodnutí obvodního soudu o postoupení věci připustil svou pravomoc.

[13] Zvláštní senát sdílí názor navrhovatele, že podle jeho ustálené judikatury (viz například usnesení ze dne 20. 3. 2012, čj. Konf 99/2011-12, ze dne 20. 10. 2015, čj. Konf 18/2015-11, popř. ze dne 21. 2. 2018, čj. Konf 29/2017-11) v případech, kdy si uživatel telekomunikačních služeb od operátora pronajme či zakoupí technické zařízení k přijímání telekomunikačních služeb, nejde o poskytování služeb elektronických komunikací, byť by takové závazky vznikly současně s uzavřením smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb.

[14] Zvláštní senát však při úvahách o povaze „pronájmu linky“ vycházel z následující úvahy. Jak vyplynulo z přílohy doložené žalobkyní navrhovateli k vyjádření ze dne 27. 8. 2017, označené jako *Účastnický autorizační formulář - CAF*, mezi žalovanou požadovanými službami třídy D (pro ADSL) bylo též zajištění plného přístupu k metalickému účastnickému vedení (od společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s.), což je telefonní linka (zpřístupňované vedení), na němž se zřizuje služba ADSL.

[15] Telefonní linka je účastnické vedení, kterým se podle ustanovení § 78 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích „rozumí fyzické spojení koncového bodu sítě s hlavním rozvaděčem nebo obdobným zařízením ve veřejné pevné komunikační síti.“ Veřejnou komunikační síť je pak síť elektronických komunikací, tj. přenosové systémy, popřípadě spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, včetně prvků sítě, které umožňují přenos signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky [srov. § 2 písm. h) a písm. j) zákona o elektronických komunikacích]. Telefonní linka je tedy součástí sítě elektronických komunikací.

[16] Podle názoru zvláštního senátu se tak v případě služby označené jako „nájem (pronájem) telefonní linky“ jedná o alokaci kapacity linky (resp. o přístup ke službě elektronických komunikací), coby účastnického vedení za účelem zřízení služby (internetu) ADSL. Cena „pronájmu telefonní linky“ pak toliko vyjadřuje plnění žádané žalobkyní za umožnění přístupu žalované k (internetu) ADSL. Povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka, resp. uživatele veřejně dostupné služby.

[17] Zvláštní senát tak z výše uvedených důvodů uzavřel, že předmětná věc (tj. otázka pravomoci rozhodnout o nároku žalobkyně na zaplacení částky 8 280 Kč s příslušenstvím za položku „pronájem linky“) představuje spor o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích, k jehož projednání a rozhodnutí je dána pravomoc Českého telekomunikačního úřadu (srov. § 64 a § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích).

[18] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. O nárocích uplatněných žalobkyní tedy bude rozhodnuto Českým telekomunikačním úřadem ve správním řízení.

**P o u č e n í:** Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně 27. července 2020

JUDr. Pavel Simon  
předseda zvláštního

senátu